

"MELE"leyen Öğretmenler(!)

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Cum, 23/12/2011 - 18:29

Yanlış hatırlamıyorsam, başbakan yardımcısı Sayın **Bekir BOZDAĞ**'IN, yine yanlış hatırlamıyorsam, **Hürriyet** gazetesinin **12 Aralık** baskısında manşetten bir demeci verilmişti.

Konu, **Mele** idi.

Bizim bildiğimiz şekliyle de **Molla** idi.

Doğu ve **Güneydoğu Anadolu** Bölgelerimizde, dinî açıdan eğitim almamalarına rağmen, **dinî konularda** belli düzeyde yetkin olan *Melelerin*(=Molla), **DİYANET** bünyesinde istihdam edilmesi düşünülmekteymiş.

Şuan için düşünme aşamasında mı, yoksa hazırlıklar tamamlandı, bahsettiğimiz gibi Meleler istihdam edilmeye hazır mı, bilemiyorum.

Bu bağlamda, **DİYANET** bünyesinde **1.000 kişilik** bir kadro ihdas edilmesi de düşünülmekteymiş.

Bu konularda, kesin bir şey söylemem, mümkün değil.

Ne dinî konularda kelam etmeye yetecek derinlikli bilgim var; ne de bu alanda söz söylemeye ehliyetim...

Mele kavramını da, zaten ilk defa, bu haberle duymuş oldum.

Melelerin, bahsedildiği gibi Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde ne denli etkin olduklarını da bilmem.

Belki, gerçekten de halk arasında zat-ı muhteremler, itibar görüyor ve ihtilafli hususlarda görüşlerine de başvuruluyordur.

Bu konularda sağlıklı yorum ve bilgilendirmeyi, bence, alanında söz sahibi kişiler yapmalı ki, bizler de adamakıllı bir fikre sahip olalım.

*

Din, çok önemli bir alandır.

Ve, yine en çok da **"istismar"** edilen konuların başında gelmektedir.

Çoğu zaman, din hususu, siyasetçiler tarafından **siyaset etme** şeklinde de kullanılmıştır.

Hâlbuki, din hususu, bence, istismar edilmemesi gereken alanların en başında gelmelidir.

Din eğitimi de din öğrenimi de...

Ehil kişiler tarafından **"dinî esaslara"** uyularak verilmelidir.

Hurafeler veya batıl inanışların, toplumda esas dayanak teşkil etmesinin önüne geçimi, ancak gerçekten de dini kullanmayan, sadece kendisini; dini konularda gerçekleri açıklama ve anlatmakla mükellef gören insanların işbaşına getirilmesi ile olanaklı olur. Din hususu; bir toplumu, bir milleti birleştirici, bütünleştirici ve sağlam bir aile teşkilinde kolaylıkla ve sağlıklı bir temelde yekvücut yapabilirken; yine insanları ve toplumları, kolaylıkla birbirinden ayırıştırmakta, birbirine düşman kılmakta, hatta insanları birbirinin canını kolaylıkla almaya da yöneltebilmektedir...

*

Bir başka değinmek istediğim konu da, *öğretmenler* ve *"öğretmenlik"* müessesesi.

Az çok biliyorsunuz, *öğretmenler*, ülkemizde, belki de **işçi sınıfından** sonra, en çok gündeme gelen grup.

Haklarını alamama veya yıllar boyunca aldıkları eğitim istikametinde, mesleklerini ifa edememeleri...

Dört yıl alanlarında, üniversitede, **"lisans"** düzeyinde eğitim alırlar, senelerini, manevi ve maddi varlıklarını, bir **ideal** ya da *meslek ideali* doğrultusunda, acısıyla ve tatlısıyla feda ederler, yeter ki, istedikleri **hayale** kavuşabilsinler.

Sonra...

Sonra, devlet der ki, kardeşim, ben seni bir de **KPSS** sınavına tâbi tutacağım; bakalım burada benim tespit ettiğim barajı veya bunun üstüne alabilecek misin diye??!!

Dört senelik eğitim stresinin üstüne, bir de **KPSS** sınavı ve atanma/atanamama stresi...

*

MİLLİYET gazetesi yazarı Sayın **ABBAS GÜÇLÜ, 18 Aralık 2011** tarihli makalesinde, **"ücretli öğretmenlik"** meselesine değiniyordu. Makalesinin büyük bölümünü, okuyucularından gelen, yani asil öğretmenlik yapamayan, ücretli öğretmenlik yapmaya mecbur bırakılan okuyucularından gelen iç parçalayan mesajlarına ayırmıştı. Ben de, buraya, duygusal açıdan beni etkileyenlerden bazılarını almak istiyorum.

[“Ücretli öğretmenlik yaptığım okuldaki bir öğrencim, Cuma günü çantama bir yazı koymuş. Öğretmenim Ayşe sizle dalga geçiyor, sizin başka elbiseniz yok mu diye. Ne olur farklı bir elbise giyin yazmış. Yarım saat önce gördüm kağıdı ve o kadar çok ağladım ki... İnanın bir takım elbise almaya yetecek maddi gücüm yok.”]

[“2 gün önce ücretli öğretmenliğe başladım ve bugün yerime kadrolu biri geldiği için kapı önüne koydular. Öğrencilerle vedalaşmam çok zor oldu. Hepsi ağladı bırakmadı beni. Bir kızımın söyledikleri, tüm olayı özetliyordu aslında. Aynen aktarıyorum: ‘Öğretmenim ne olur gitmeyin, söz bir daha sizi üzmez. Sürekli öğretmen değiştiriyorlar, bizim duygularımızla oynuyorlar.’”]

[“12 senedir kadro bekliyorum, 36 yaşına dayandım. 24 yaşında mezun olmuştum. Beş kuruşum yok, ücretli çalışıyorum, harçlık bile çıkmıyor. Evlenemedik, telef olduk hayvanlar gibi. Eğitim fakültesini bitiren 12 sene bekler mi? Benim elimden hangi iş gelir şu yaştan sonra? Yazıklar olsun. Telefona kontör bile alamıyoruz?”]

[“Yakınımdaki bir okulda fen ve teknoloji öğretmeni, jeoloji mühendisi ve 8 senedir ücretli öğretmenlik yapıyor. Böyle emekli olacağım diyor, vah ki ne vah...”]

[“Bugün bir arkadaşımı gördüm. Bankacılık önlisans mezunu. Sınıf öğretmenliği yapıyormuş. 4 yıl okuduğuma pişman oldum.”]

[“Bir okulda 9 öğretmenden 6’sı ücretli olursa ve bu okulda hiç kadrolu sınıf öğretmeni olmazsa, ücretlilerden de sadece birisi sınıf öğretmeni olursa, nasıl bir kaliteli eğitim bekliyor Sayın Bakan anlamıyorum...”]

[“Mobilyacılık mezunu bir arkadaşım, 4 tane okulda Beden Eğitimi dersine giriyor. Üst katımızdaki Beden Eğitimi mezunu bir hocam da 6 yıldır atanamadığı için ilaç mümessilliği yapıyor.”]

*

Sayın Güçlü’ye iletilen mesajlar, gerçekten de beni üzdü.

İçimde bazı şeyler, **cız etti**.

Hele, bir öğretmenin, öğrencisi tarafından korunması... **Öğretmenim, Ayşe, sizinle dalga geçiyor, sizin başka elbiseniz yok mu?, demesi, azıcık duygu zerresi olan da, hüzne neden olmaya yeter de artar bile.**

Mobilyacılık mezununa, **Beden Eğitimi** dersi verdiriliyor...

Beden Eğitimi öğretmeni, **ilaç mümessilliği** yapıyor.

Jeoloji mühendisi, **Fen ve Teknoloji** öğretmenliğine talip...

Hele hele, şu var ki;

[“12 senedir kadro bekliyorum, 36 yaşıma dayandım. 24 yaşımda mezun olmuşum. Beş kuruşum yok, ücretli çalışıyorum, harçlık bile çıkmıyor. Evlenemedik, telef olduk hayvanlar gibi. Eğitim fakültesini bitiren 12 sene bekler mi? Benim elimden hangi iş gelir şu yaştan sonra? Yazıklar olsun. Telefona kontör bile alamıyoruz?”]

Ne diyebilirim ki?

Sırça köşklerden edilen laflar, neyi anlatır veya hangi yaraya merhem olur, **sadece laf-ı güzaf olur...**

*

Ne dense, aklıma, birden Hürriyet gazetesi yazarı Sayın Yılmaz Özdil’in; yazdığında, sosyal medyada “fenomen” olan yazısı geldi.-laf aramızda Sn. Özdil’den hiç haz etmem ve sevmem de ama müthiş saygı duyarım- Yazının tamamını buraya almayacağım. Sadece, bir bölümünü paylaşmak istiyorum:

“(...) Geçti kara tahtanın önüne.

Aldı tebeşiri eline.

Çocuklarımızın geleceği için...

‘Milli Eğitim’in sembollerini yazdı:

Oku.

Düşün.

Uygula.

Neticelendir.

Baş harflerini yan yana diziyorsun:

ODUN!" (Yılmaz Özdil, İsim, Şehir, Hayvan, sf 328, 329, DK)

İsteyenler, yazının tamamına, adı geçen kitaptan ulaşabilirler.

*

Meleler için siyasi iktidar, kadro açabilme tasavvurunda bulunabilirken, **öğretmenlerimizin**, **"kaderlerine"** terk edilmesi, üzücü ve düşündürücü de...

Mobilyacıdan, jeoloji mühendisinden, işletmeciden yetişecek yeni kuşaklar, bakalım nasıl hazırlanacak kendilerini bekleyen zorlu hayat sınavına?!

Her şeyin daha güzel olması dileğiyle...

Erhan SALMAN

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (18/04/2024 - 02:23 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/meleleyen-ogretmenler>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>